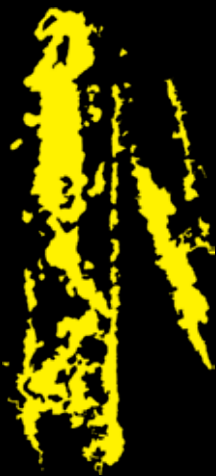

THE FARKASH GALLERY

WALK THE TALK

An Exhibition by Ika Abravanel

THE FARKASH GALLERY

WALK THE TALK

An Exhibition by Ika Abravanel

“The way to get started is to quit talking and begin doing!”

THE FARKASH GALLERY

Curator: **Aharon Farkash**
Production & Exhibition Management IDEA Production: **Michal Zion**
Public Relations: **Hadas Shapira**
Photographer: **Vadim Lidin**

All Rights Reserved to **The Farkash Gallery 2018**

The Farkash Gallery Fine Art
5 Mazal Dagim Street Old Jaffa Isarel 68036
www.farkashartgallery.com
aaafarkash@gmail.com
+972-546-868687
FACEBOOK: @xxxxxxxxxxxxxxxx
INSTAGRAM: xxxxxxxxxxxxxxxx

WALK THE TALK

The Farkash Gallery proudly presents an exhibition of paintings by the artist Ika Abravanel.

Dreams Come True

Our lives are built on having dreams and fulfilling them because if it wasn't so, we would probably still be sitting in a cave, not knowing that the wheel even exists.

Some people don't dream and have no goals, and to me they are basically the walking dead. Some people have dreams, but they will never achieve them because of their own limitations, fears and numerous inhibitions. "I feel sorry for them" because someone else is fulfilling their dreams and they will live vicariously through them.

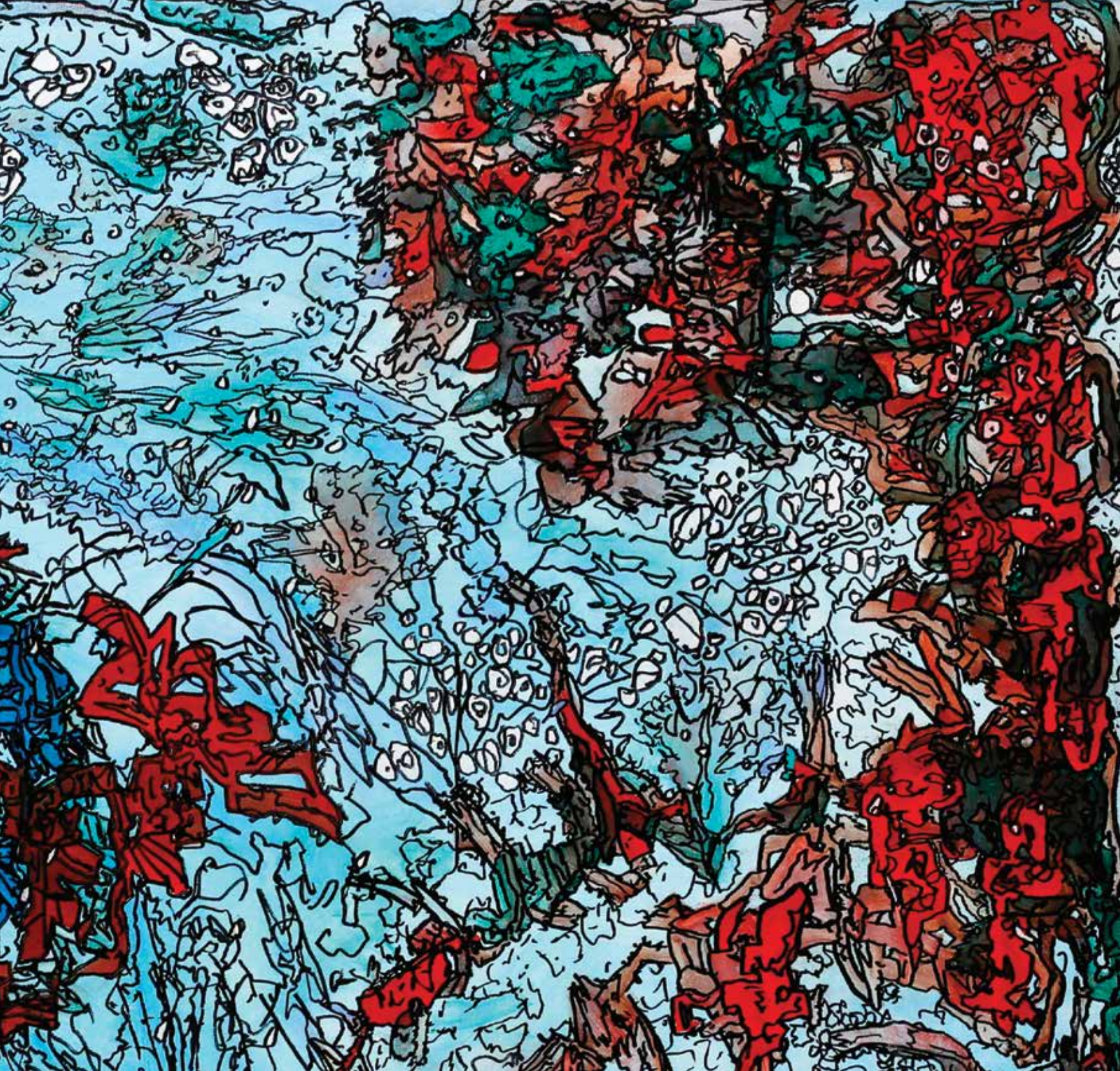
And there are those people that have dreams and trying to fulfill their dreams is their way of life. Sometimes they fall and other times they succeed but they never give up.

Fulfilling a dream is achieved by separating it into two phases, the dream itself which is the idea to act and the second phase which is achieving the dream, which involves acting and daring to go inside the "lion's den", to rise and fall, again and again, and then perhaps the dream will become a reality.

A few months ago, I met Ika and at first glance he appeared to be very formal and official. While observing his cheerful and colorful paintings, I saw a maze of canals and corridors intertwined with each other, if you walk in and follow them you will never find the way out. And then I realized that Ika is a tireless adventurer, a man of dreams and fulfilling them. He draws mazes and also knows how to get out of them, because he can see the overall picture as well as the smallest details. Later, I realized that his entire life and his non-artistic work was a jump headfirst into the mazes of others, studying the maze itself, finding solutions and an exit towards a new achievement. In my eyes, it is an art in itself.

"God is in the details" is one of the more memorable sentences I remember from our first conversation, not that I'm a big believer in God, but the intention is clear, Ika kept on saying that without the precision and attention to the small details, there won't be any success. But above all I discovered that in front of me sits a passionate man who wants to fulfill a dream and present his own solo exhibition, and who am I to stop a horse in his tracks so that I immediately offered to have his exhibition at my gallery.

Ika is an artist in his soul and I am happy to jump headfirst with him into the raging waters of the art world.

גלריה פרקש גאה להציג תערוכת ציורים של האומן איקה אברבנל

Dreams Come True

חיינו בנויים מחלומות והגשמתם כי אם לא היה כך עדיין היינו עדיין ישובים במערה ולא יודעים שיש גלגל.

ישנם אנשים שלא חולמים ואין להם מטרות והם בעיני מתים מהלכים.
ישנם אנשים שיש להם חלומות אבל לעולם לא יגשימו אותם בגלל פחדים מגבלות וכל מני עקבות "צר לי בשבילם" כי מישהו אחר מגשים להם את החלום והם יחיו דרכו.

ישנם אנשים שהחלום והנסיון להגשימו הוא דרך חיים לפעמים הם נופלים ולפעמים הם מצליחים אבל לעולם הם לא מוותרים.

הגשמת חלום כרוכה בשתי שלבים החלום עצמו שהוא הרעיון לעשות והשלב השני הגשמתו שכרוכה בעשייה ותעוזה ירידה לזירת האריות מלחמה, קימה ונפילה ושוב קימה ואולי אז יתגשם החלום.

לפני כמה חודשים פגשתי את איקה ולמראית העין ניראה כאיש מאוד רישמי וממלכתי.
בציוריו השמחים והצבעוניים ראיתי מבוך של תעלות ומסדרונות משולבים אחד בשני, תכנס לתוכם ולא תמצא את דרך היציאה יכול להיות שתפסתי באיקה הרפתקן ללא לאות איש של חלומות והגשמתם הוא מצייר מבוכים ורק הוא יודע לצאת מהם כי הוא רואה את התמונה הכללית וגם את כל הפרטים הקטנים.
מאוחר יותר הבנתי כי כל חייו ועבודתו הלא אומנותית היתה קפיצת ראש לתוך מבוכים של אחרים למידת המבוך ומציאת פתרונות ומשם היציאה להצלחה חדשה. שבעיני זאת אומנות בפני עצמה.

אחד המשפטים שאני זוכר משיחתנו היא "אלוהים נמצא בפרטים הקטנים" לא שאני מאמין גדול באלוהים אבל הכוונה מובנת, המשיך ואמר איקה שללא דיוק והקפדה על הפרטים הקטנים לא תיהיה הצלחה. אבל מעבר לכל גיליתי שיושב מולי בן אדם תשוקתי שרוצה להגשים חלום ולהציג תערוכת יחיד ומי אני שיעצור שור בדישו ומייד הצעתי לו שנעשה תערוכה אצלי בגלריה.

איקה הוא אומן בכל נישמתו ושמח אני לקפוץ איתו למים הגועשים של עולם האומנות.

אוצר אהרון פרקש

Walk the Talk

My first solo exhibition after many years of a long journey. Today, it begins:

“ Enough talking, now is the time to act “

The idea of changing my main occupation and focusing on art had been brewing inside me for many years. In my long and numerous business flights, I wrote ideas in my Ipad and planned on how exactly I would achieve this focus on art. But it always remained as a sort of dream or as a potential idea in the future, and there was always a certain procrastination on my part that I couldn't explain – Was it because I wasn't ready yet? Or was I afraid of daring to jump into the cold water? Or maybe I was comfortable with what was already familiar?

Probably a little bit of everything.

So after many years of drawing (“and keeping it in the closet”) in a rented studio in Ganey Yehuda, and after moving to the studio I've been working from for the past few years, and after participating in several group exhibitions in Israel and abroad, and with the encouragement of friends, some being professionals in the field, I've finally decided to act, and with great excitement, I'm presenting my first solo exhibition.

And this preview is also the explanation for the name of the show – “Walk the Talk”.

I have painted most of my mature paintings in the last four years, after retiring from my managerial position at “Teva”.

Even before that, I had found a specific interest and style, which was mostly the result of trial and error. The foundation is usually a panoramic view photograph. After drawing the outline, I leave the photo and progress with the painting, with no specific direction, and then the colors and the black acrylic accents, and the minimal resolutions are completely random and are made in real time. My fascination with details represents who I am and therefore when the work is completely abstract, I have a clear desirability to formulate the movement and frame it so that it will come to an accurate and clear expression, clear and distinct, almost like in photography.

This exhibition is the first milestone that describes my shift from the world of business to the world of art so that I will conclude with a few words about the transition from management to the realm of artistic expression.

At first glance these two areas of endeavor seem quite different, but in fact they are not.

I see important similarities, although there are fundamental differences between the two.

In management there is more room for planning. There are constraints, and a great deal of teamwork as opposed to art which is a solitary affair.

Management requires compromises and a search for cooperation. In art, compromise is mediocrity.

But the greatest similarity between the world of management and the artistic realm can be found in the precision, the perseverance, and the determination in the work. In order to achieve these traits, to a very high level, many years of accumulated experience and coping with self-requirements are necessary – This process is almost identical in both the artistic realm and the world of business and management.

And therefore, I now know that the best way for me to express myself today in the new path I have taken, is having the feeling of being capable while staying humble. In other words, I fully understand that modesty is required from me when I take this long and arduous “marathon” to get the results, and I am aware that there are no shortcuts, just as in the worlds of content I had experienced before, nothing comes quickly and easily – accomplishments only come through hard work and perseverance.

And to those who asked me “Why now?” And about the “courage to be exposed and mercilessly criticized” I answer in a Japanese proverb that says it all: “Do not be afraid to walk slowly. Be afraid to stand still “

Ika Abravanel

November 15th, 2018.
www.acrylika.com

ולכן אני מבין שהביטוי הכי נכון לי בנקודת הזמן הנוכחית לקראת הדרך החדשה היא תחושת מסוגלות מלווה בפרופורציות. כלומר, אני מבין לחלוטין את הצניעות הנדרשת ממני ביציאה למרתון ארוך וסיזיפי כדי להגיע לתוצאות, ויודע שאין קיצורי דרך, בדיוק כפי שבעולמות התוכן שחיתי קודם לכן, שום דבר לא בא מהר ובקלות - רק בעבודה קשה ובהתמדה.

ולאלה ששאלו אותי על "מדוע עכשיו?" ועל "אומץ להחשף ולהיות מבוקר ללא רחמים" אני עונה בפתגם שאומר את הכל:

"אל תפחד ללכת לאט. תפחד לעמוד ולא לזוז" (פתגם יפני)

איקה אברבנאל

15 נובמבר 2018
www.acrylika.com

Walk the Talk

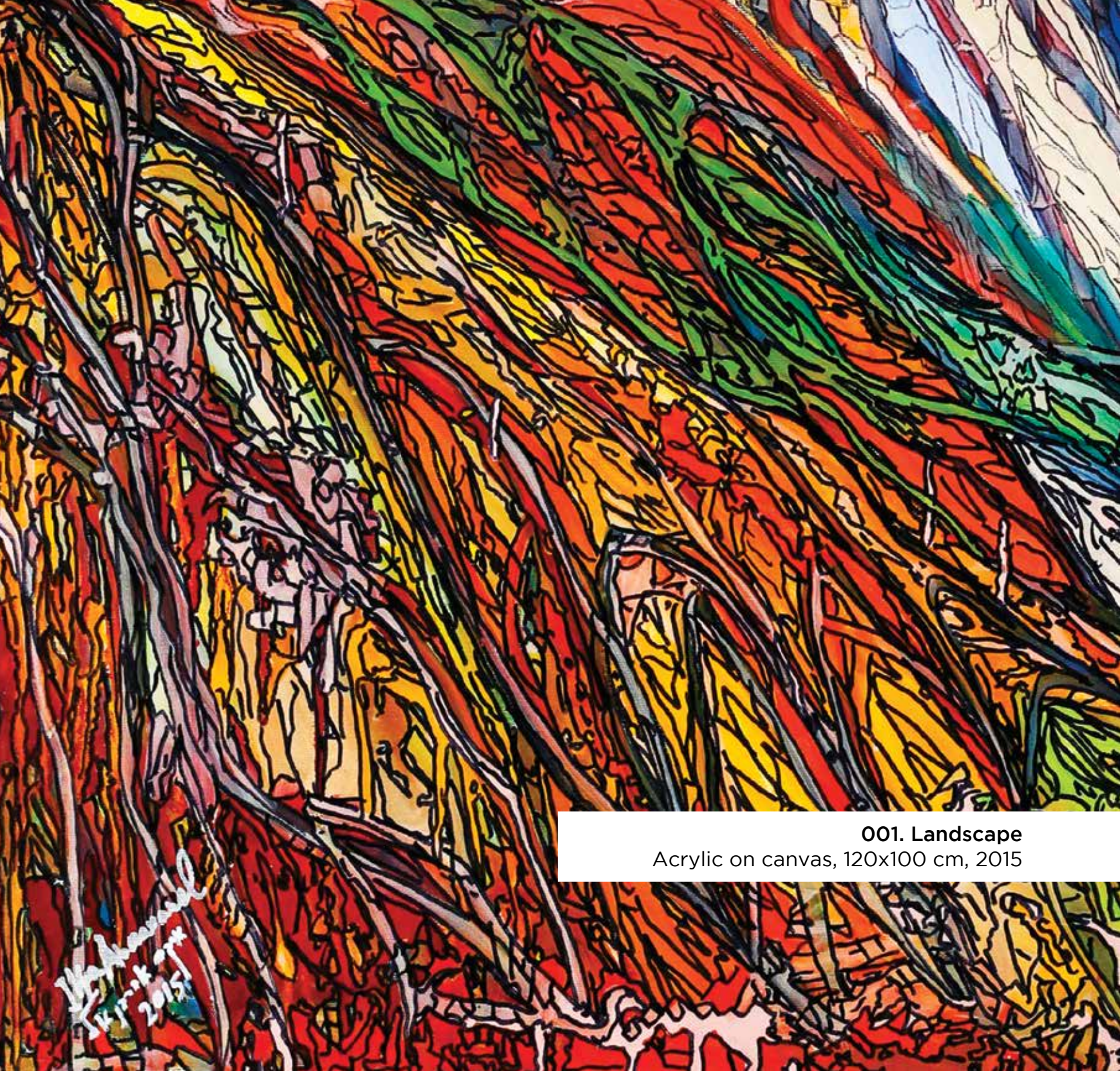
תערוכה יחיד ראשונה אחרי שנים רבות של דרך ארוכה. היום, זה מתחיל:

"נגמרו הדיבורים זה הזמן לעשות"

הרעיון לשנות את מרכז עיסוקי ולהתמקד באומנות התבשל בי במשך שנים רבות. בטיסות העיסוקיות, הרבות והארוכות, רשמתי לי באייפד רעיונות, ותכננתי כיצד אעשה זאת. אך תמיד הדבר נשאר כסוג של חלום או רעיון פוטנציאלי עתידי ותמיד היתה שם דחיינות שאינני יודע להסבירה - האם כי זה לא היה בשל דיו? או שמא חששתי מלהעיז לקפוץ למים הקרים? או שהיה לי נח ונעים במה שמוכר? כנראה שקצת מכל אחת מהסיבות. אז לאחר שנים רבות שציירתי ("למגירה") בסטודיו השכור בגני יהודה, והמעבר לסטודיו שבו אני עובד בשנים האחרונות, ולאחר שהצגתי במספר תערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל, ובעידודם של ידידים, חלקם מקצוענים בתחום, החלטתי סוף כל סוף לעשות זאת והנה, בהתרגשות רבה, אני מציג לראשונה בתערוכת יחיד. והקדימון הזה הוא גם ההסבר לשם התערוכה - "Walk the Talk".

את רוב ציוריי הבשלים ציירתי בארבע השנים האחרונות, לאחר שפרשתי מתפקידי הניהולי בחברת "טבע". עוד לפני כן, מצאתי לפתע עניין מוגדר וסגנון, שהיו לחלוטין, תוצאה של ניסוי ותהייה האקראיים. הבסיס בד"כ הוא צילום נוף. לאחר שאני מצייר את קו המתאר, אני עוזב את הצילום ומתפתח עם הציור, ללא תכנון, ולכן הצבעים ולאחר מכן הדגשים באקריליק שחור, וברזולוציה מינימליסטית הם אקראיים לגמרי ונעשים בזמן אמיתי. המשיכה שלי לפרטים מייצגת את מי שאני ולכן כשהעבודה לגמרי מופשטת, קיימת בי משיכה ברורה לפרמל את התנועה ולתחום אותה, כדי שתבוא לידי בטי מדוייק, בהיר וברור, כמעט כמו בצילום.

התערוכה היא אבן דרך ראשונה המתארת את המעבר מניהול לאומנות, ולכן לסיום כמה מילים על המעבר מעולם הניהולי לעולם היצירה - לכאורה הדברים שונים לגמרי אך למעשה הם לא. ישנו דמיון מסויים בין ניהול ואומנות אם כי השונות ביניהם היא מן היסוד. בניהול יש מקום רב יותר לתכנון. ישנם אילוצים, והרבה מאוד עבודה בצוות בניגוד לאומנות שהיא עבודה סוליסטית. בניהול נדרשים פשרות וחיפוש אחר שתוף פעולה. באומנות פשרה היא בינוניות. אבל הדבר הכי דומה בניהול לאומנות הוא דיוק, התמדה, ונחישות בעשייה. כדי להגיע לכך, נדרשים שנים רבות של נסיון מצטבר והתמודדות עם דרישה עצמית למיצוי ברמה מאוד גבוהה - בכך יש דמיון עד כדי זהות.

001. Landscape
Acrylic on canvas, 120x100 cm, 2015

002. Alps
Acrylic on canvas, 100x120 cm, 2017

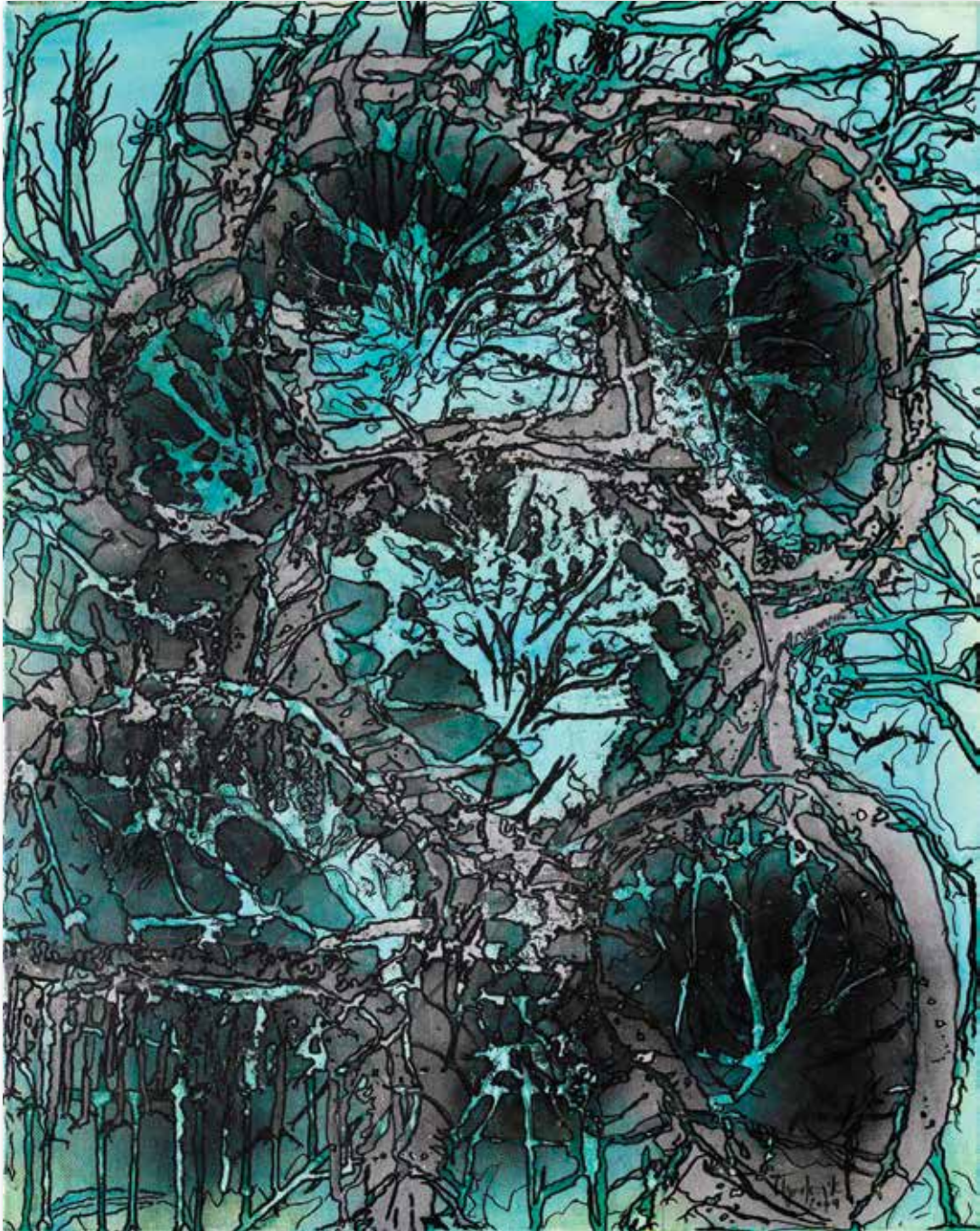

003. Flowers
Acrylic on canvas, 70x50 cm, 2003

004. Untitled
Acrylic on canvas, 65x50 cm, 2009

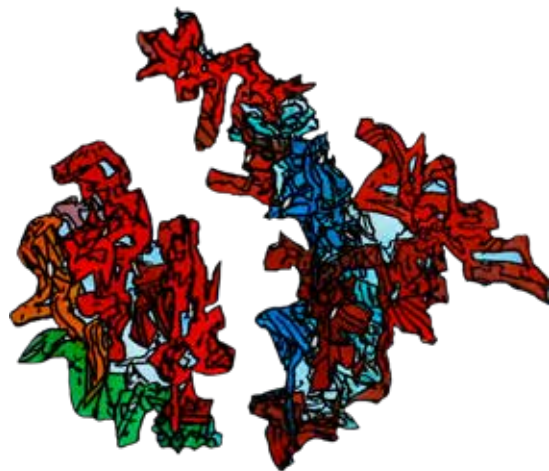

005. Landscape
Acrylic on canvas, 120x100 cm, 2017

006. Landscape

Acrylic on canvas, 100x120 cm, 2017

007. Landscape
Acrylic on canvas, 90x120 cm, 2018

008. Untitled
Acrylic on canvas, 80x80 cm, 2017

009. Rough Seas
Acrylic on canvas, 70x50 cm, 2007

010. Sunflowers
Acrylic on canvas, 180x150 cm, 2018

011. Transformation
Acrylic on canvas, 80x60 cm, 2018

012. The Forest I
Acrylic on canvas, 90x70 cm, 2018

013. The Forest II
Acrylic on canvas, 80x120 cm, 2014

014. The Forest III
Acrylic on canvas, 150x120 cm, 2014

015. Untitled
Acrylic on canvas, 70x50 cm, 2018

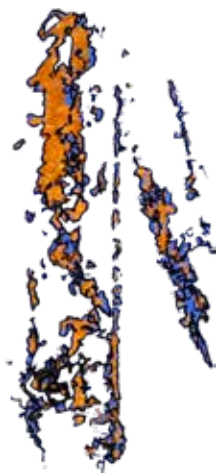
016. Seashore
Acrylic on canvas, 100x120 cm

017. Untitled

Acrylic on canvas, 100x120 cm, 2014

Sailing

018. The Big Bang

Acrylic and gold leaves sticking on canvas, 80x120 cm, 2017

019. Untitled
Acrylic on canvas, 100x120 cm, 2014

020. Untitled
Acrylic on canvas, 30x40 cm, 2014

021. Untitled

Acrylic on carton, 35x18 cm, 2018

